

Päätös

Jakelun mukaan

APULAISTIETOSUOJAVALTUUTETUN PÄÄTÖS TIETOJEN POISTAMISTA KOSKEVASSA ASIASSA

Asia	Hakutulosten poistaminen Google Search -hakupalvelun hakutuloksista
Hakija	x
Rekisterinpitäjä	Google LLC Prosessiosoitte: Asianajaja Eija Warma-Lehtinen Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy

Hakijan vaatimukset perusteluineen

Hakija on 31.1.2019 saattanut tietosuojavaltuutetun toimistossa vireille asian, jossa on kysymys url-hakutulosten poistamisesta Google Search -hakupalvelusta. Asiassa on ollut kysymys url-hakutulosten poistamisesta:

- 1) x;
- 2) x;
- 3) x;
- 4) x;
- 5) x;
- 6) x;
- 7) x;
- 8) x;
- 9) x;
- 10) x;
- 11) x; ja
- 12) x.

Asiaa selvitetessä Google LLC on ilmoittanut hyväksyneensä hakijan pyynnön url-hakutulosten poistamisesta (2) ja 12) osalta. Tätä päätöstä laadittaessa nämä url-hakutulosten poistamiskäytännöt eivät ole olleet saatavilla hakijan nimellä tehtävän Google Search -haun yhteydessä, mistä johtuen tämä päätös on rajattu koskemaan url-hakutulosten poistamisesta (1) ja 3)–11).

Päätöksen kohteena olevat url-hakutulosten poistamiskäytännöt johtavat verkkosisällöihin, joiden pääasiallisena aiheena on hakijasta julkaistu etsintäkuulutus. Saatavilla on kuitenkin myös tieto siitä, että Helsingin hovioikeus oli helmikuussa 2010 tuominnut hakijan törkeästä huumausainerikoksesta yhdeksän vuoden ja neljän kuukauden pituiseen vankeusrangaistukseen. Verkkosisällöissä on kuvailtu hakijan ulkomuotoa. Hakijaa koskevat havainnot pyydetään ilmoittamaan Helsingin poliisin johtokeskukseen.

Hakija on perustellut tekemäänsä poistopyyntöä muun muassa sillä, että poistettavaksi pyydettyjen url-hakutulosten poistamiskäytännön takana on löydettävissä tietoa, joka on jo vanhentunutta. Hakija on kertonut, että kysymyksessä oleva etsintäkuulutus ei ole ollut voimassa huhtikuun 2011 jälkeen. Hakija on korostanut, että kysymyksessä olevat verkkosisällöt koskevat nimenomaisesti etsintäkuulutusta, ei etsintäkuulutuksen taustalla olleita seikkoja.

Rekisterinpitäjältä saatu selvitys

Hakija on esittänyt itse rekisterinpitäjälle hakutulolinkkien poistamista koskevan pyynnön ja saanut pyyntönsä kieltävän vastauksen. Rekisterinpitäjältä on niin ikään pyydetty selvitystä tietosuojavaltuutetun toimiston toimesta. Rekisterinpitäjä on antanut selvityksensä 9.4.2020.

Rekisterinpitäjä on ilmoittanut harkinnensa asiaa uudestaan. Rekisterinpitäjä on kuitenkin url-hakutulolinkkejä 2) ja 12) lukuun ottamatta pysynyt alkuperäisessä päätöksessään. Annetussa selvityksessä on todettu, että kysymyksessä olevat verkkosisällöt käsittelevät sitä, että hakija oli ollut poliisietsinnän kohteena. Hakijan on kerrottu vältelleen saamaansa vankilatuomiota.

Rekisterinpitäjä on lisäksi vedonnut 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän ohjeistukseen, jonka mukaan rikoksiin liittyvissä yhteyksissä tietosuojaviranomaiset harkitsevat todennäköisemmin suhteellisen vähäisiin ja kauan sitten tapahtuneisiin rikoksiin liittyvien hakutulosten poistamista ja epätodennäköisemmin vakaviin ja äskettäin tapahtuneisiin rikoksiin liittyvien tulosten poistamista.

Annetussa selvityksessä on niin ikään todettu, että tässä tapauksessa on kysymys tiedoista koskien hakijan huumausainerikoksesta saamaa vankeustuomiota. Rekisterinpitäjä on katsonut, että on olemassa vahva oikeutettu intressi säilyttää tiedot saatavilla hakijan kanssa tekemisissä olevien turvallisuuden varmistamiseksi.

Hakijan vastine

Hakijalle on varattu mahdollisuus antaa vastineensa asiassa. Hakija on antanut vastineensa 20.4.2020.

Annetussa vastineessa on todettu, että hakija ei ollut vältellyt vakavista huumausainerikoksista saamaansa yhdeksän vuoden ja neljän kuukauden pituisia vankeusrangaistusta. Verkkosisällöt ovat ajalta ennen kysymyksessä olevan tuomion lainvoimaa. Hakija on kertonut suorittaneensa vankeusrangaistuksensa sen jälkeen, kun tuomio oli saanut lainvoiman.

Toisin kuin annetussa selvityksessä on todettu, verkkosisällöt koskevat nimenomaisesti hakijasta julkaisua etsintäkuulutusta – ei sen taustalla ollutta rikosta. Etsintäkuulutus ei ole ollut voimassa huhtikuun 2011 jälkeen. Tieto etsintäkuulutuksesta on näin ollen sekä virheellinen että vanhentunut. Hakija on kertonut suorittaneensa vankeusrangaistuksensa kokonaan. Koska etsintäkuulutus ei enää ole voimassa, on hakija katsonut, että tietoja ei enää tarvita niihin tarkoituksiin, joita varten niitä oli alun perin käsitelty. Tietojen saatavilla olosta on hakijalle haittaa.

Oikeudellinen kysymys

Apulaistietosuojavaltuutettu arvioi ja ratkaisee hakijan asian yleisen tietosuoja-asetuksen (EU) 2016/679 ja tietosuojalain (1050/2018) pohjalta. Apulaistietosuojavaltuutettu ottaa asiaa ratkaistessaan huomioon myös Euroopan tietosuojaneuvoston oikeudesta tulla unohdetuksi hakukonetapauksissa 2.12.2019 antaman tulkintaohjeen *Guidelines 5/2019 on the criteria of the Right to be Forgotten in the search engines cases under the GDPR* (myöhemmin Euroopan tietosuojaneuvoston tulkintaohje), EU-tuomioistuimen tuomiot C-131/12 ja C-136/17 sekä soveltuvin osin myös 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän edellä mainitusta tuomiosta C-131/12 26.11.2014 antaman tulkintaohjeen *Guidelines on the implementation of the Court of Justice of the European Union judgment on "Google Spain and Inc v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) and Mario Costeja González" C-131/12* (myöhemmin 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohje).

Apulaistietosuojavaltuutetun on ratkaistava, tuleeko rekisterinpitäjälle antaa yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukainen määräys noudattaa rekisteröidyn pyyntöä kysymyksessä olevan url-hakutulolinkin poistamisesta.

Apulaistietosuojavaltuutettu arvioi hakijan asiaa tässä päätöksessä rekisterinpitäjän suorittaman henkilötietojen käsittelyn ja sen tarjoaman verkkopalvelun kannalta. Päätöksessä ei oteta kantaa siihen, onko asiaan liittyvällä muulla toimijalla, eli tietojen alkuperäisellä julkaisijalla, oikeus pitää tietoja saatavilla omalla verkkosivullaan.

Apulaistietosuojavaltuutetun päätös ja perustelut

Hyväksyn jäljempänä ilmenevin perustein hakijan vaatimukset ja annan Google LLC:lle yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen määräyksen noudattaa hakijan pyyntöä kysymyksessä olevien url-hakutulolinkkien poistamisesta.

Yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan mukaan rekisteröidyllä on artiklassa lueteltujen edellytysten täytyessä oikeus saada rekisterinpitäjä poistamaan rekisteröityä koskevat henkilötiedot ilman aiheutonta viivytystä. Rekisteröity voi pyytää tietojen poistamista useammalla kuin yhdellä artiklassa mainitulla perusteella. Euroopan tietosuojaneuvosto on edellä mainitulla tulkintaohjeella (*Guidelines 5/2019 on the criteria of the Right to be Forgotten in the search engines cases under the GDPR*) ottanut kantaa yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten soveltamiseen internet-hakukoneita koskeissa asioissa.

EU-tuomioistuimen tuomioista C-131/12 ja C-136/17

EU-tuomioistuimen tuomioissa C-131/12 ja C-136/17 on todettu, että internet-hakukoneiden yhteydessä suoritettu henkilötietojen käsittely silloin, kun haku tehdään rekisteröidyn nimellä, voi merkittävästi vaikuttaa rekisteröidyn yksityisyydensuojaoikeuksiin.

Mainituissa tuomioissa on niin ikään todettu, että tietyllä yksittäisellä verkkosivustolla julkaistuun tietoon ja sen saatavuuteen internet-hakukoneiden hakutuloksissa liittyy aina kaksi itsenäistä, erillistä toimijaa: 1) verkkosivuston ylläpitäjä eli niin sanottu alkuperäinen julkaisija ja 2) internet-hakupalvelun ylläpitäjä. Tuomiossa C-131/12 on todettu, että internet-hakukone on itsenäinen rekisterinpitäjä sen henkilötietojen käsittelyn osalta, jota hakukone suorittaa url-hakutulosten tarjoamiseksi (ks. tuomion kohdat 35–41, 82–83 ja 88). Edellä mainitut kaksi erillistä toimijaa eivät lähtökohtaisesti käsittele henkilötietoja samalla perusteella. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisussa *M.L. and W.W. vs Germany* (annettu 28.6.2018) on puolestaan todettu, että intressipunninnassa voidaan päätyä eri lopputuloksiin riippuen käsiteltävästä asiasta: (i) alkuperäisen julkaisijan toiminta voidaan nähdä sanan- ja ilmaisunvapausoikeuksien ytimessä olevana, kun taas (ii) internet-hakupalvelun ylläpitäjän ensisijaisena tarkoituksena puolestaan ei ole ollut julkaista kysymyksessä olevaa tietoa *per se*, vaan koota mikä tahansa rekisteröityä koskeva tieto yhteen paikkaan ja näin mahdollistaa rekisteröidyn henkilökuvan luominen.

Tuomiossa C-131/12 on edelleen todettu, että henkilön julkinen tai julkisen kaltainen asema on eräs seikka, mikä saattaa johtaa siihen, että niin sanotulla suurella yleisöllä on oikeus saada häntä koskevia henkilötietoja internetin hakukoneesta. Tuomiossa on muun muassa todettu seuraavaa: [k]un rekisteröity voi hänellä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan nojalla olevien perusoikeuksiensa suhteen vaatia, että kyseessä olevia tietoja ei enää aseteta suuren yleisön saataville sisällyttämällä ne tällaiseen hakutulosten luetteloon, on katsottava – kuten muun muassa tuomion 81 kohdasta ilmenee –, että kyseiset oikeudet syrjäyttävät lähtökohtaisesti paitsi hakukoneen ylläpitäjän taloudellisen intressin myös suurella yleisöllä olevan intressin löytää mainitut tiedot tehdessään haun rekisteröidyn nimellä. Tästä ei kuitenkaan olisi kysymys silloin, jos ilmenee, että rekisteröidyllä julkisuudessa olevan aseman kaltaisista erityisistä syistä puuttuminen rekisteröidyn perusoikeuksiin on perusteltavissa sillä ensisijaisella intressillä, joka suurella yleisöllä on saada nuo tiedot saataviinsa kyseisen sisällyttämisen johdosta (ks. tuomion kohta 97).

EU-tuomioistuimen tuomiossa C-136/17 on puolestaan todettu, että [...] oikeus henkilötietojen suojaan ei ole absoluuttinen oikeus vaan sitä on [...] tarkasteltava suhteessa sen tehtävään yhteiskunnassa ja sen on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti oltava oikeassa suhteessa muihin perusoikeuksiin. Edelleen on todettu, että erityisesti tietosuoja-asetuksen 17(3)(a) artiklassa on vahvistettu nimenomaisesti yhtäältä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaamista koskevien perusoikeuksien ja toisaalta perusoikeuskirjan 11 artiklassa taatun tiedonvälityksen vapautta koskevan perusoikeuden punnintaa koskeva vaatimus.

Edellä mainituissa tuomioissa on siis todettu, että rekisteröidyn oikeudet lähtökohtaisesti syrjäyttävät paitsi hakukoneen ylläpitäjän taloudellisen intressin myös suurella yleisöllä olevan intressin saada kysymyksessä olevat tiedot saataviinsa rekisteröidyn nimellä tehtävällä haulilla. EU-tuomioistuin on kuitenkin tunnistanut useita tekijöitä, jotka on arvioinnissa otettava huomioon. Tällaisia ovat muun muassa kysymyksessä olevan tiedon luonne tai sen arkaluontoisuus, ja erityisesti internet-käyttäjien tiedonsaanti-intressit, joita arvioitaessa puolestaan on otettava huomioon muun muassa rekisteröidyn mahdollinen julkinen tai julkisen kaltainen asema.

Edellä mainitussa 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeessa on määritelty julkisen aseman käsitettä. Tämän tulkintaohjeen mukaan julkinen asema tai julkinen henkilö tarkoittaa sitä, että henkilö on toimintansa tai sitoumustensa myötä ainakin jossain määrin niin sanotussa media-altistuksessa. Jos henkilöllä on julkinen asema, tällöin on olemassa peruste siihen, että suurella yleisöllä pitäisi olla mahdollisuus hakea internetin hakukoneesta sellaista tietoa, joka on merkityksellistä henkilön julkisen tai sen kaltaisen roolin kannalta (ks. 29 mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeen sivut 13–14).

Hakijan asian arviointi

Rikollisen teon tekeminen ja siitä tuomituksi tuleminen tuottaa henkilölle lähtökohtaisesti julkista asemaa yhteiskunnassa ja saattaa häntä niin sanottuun media-altistukseen kyseisen teon osalta. Lähtökohta on, että rikollisen teon tehneellä henkilöllä ei voi olla tekonsa jälkeen samanlaista perusteltua oletusta yksityisyytensä suojan laajuudesta kuin rikokseen syyllistymättömällä henkilöllä.

Edellä todettu periaate ilmenee muun muassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiosta *Sidabras and Džiautas v. Lithuania* (2004, kohta 49), jossa katsotaan, että muun muassa yksityiselämän kunnioitusta turvaava Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla ei suojaa sellaiselta maineen menettämiseltä, joka on ennakoitava seuraus henkilön omista toimista, kuten rikoksen tekemisestä. Myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisu *Axel Springer Ag v. Germany* (2012, kohta 83) vahvistaa saman linjauksen.

Edellä sanottu ei kuitenkaan tarkoita, että rikokseen syyllistyneellä henkilöllä ei olisi lainkaan yksityisyyden suojaa. Rikollisesta teosta ja siitä saadusta rangaistuksesta huolimatta osa kyseisen henkilön henkilötiedoista jää hänen yksityiselämänsä ja hänen perusoikeutenaan olevan yksityisyyden suojan piiriin.

Hakijan asiassa on riidatonta, että hänet on vuonna 2010 tuomittu törkeästä huumausainerikoksesta yhdeksän vuoden ja neljän kuukauden pituiseen vankeusrangaistukseen. Katson, että hakijalle on tämän myötä syntynyt tuomioissa C-131/12 tarkoitettu julkinen tai julkisen kaltainen asema. Käytän tästä asemasta jäljempänä termiä "julkinen asema". Tämä julkinen asema tuo lähtökohtaisesti suurelle yleisölle oikeutetun intressin hakijaa koskevien henkilötietojen saamiseen Google Search -hakupalvelusta tuomioissa C-131/12 linjatulla tavalla (ks. tuomion kohta 97). Todettakoon vielä, että Journalistien ohjeiden mukaan rikoksesta tuomitun nimen, kuvan tai muita tunnistetietoja voi julkaista, ellei se tuomitun asemaan tai tekoon nähden ole selvästi kohtuutonta.

Siltä osin kuin hakijan henkilötietojen tarjoaminen internet-hakukoneessa on edellä todetun aseman vuoksi mahdollista, asiaan liittyy kiinteästi myös kysymys sallitun henkilötietojen käsittelyn ajallisesta ulottuvuudesta. Eli toisin sanoen siitä, kauanko julkinen asema on siten olemassa, että rikolliseen tekoon liittyvien henkilötietojen käsittelyä ei rajoiteta internet-hakukoneiden nimihakujen yhteydessä.

Euroopan tietosuojaneuvoston tulkintaohjeessa on todettu, että rekisteröity voi pyytää internet-hakukoneen ylläpitäjää poistamaan hakutulosten joukosta sellaiset url-hakutulostulokset, joiden saatavilla oloa ei muun muassa ajan kulumisesta johtuen voida tarkasteluajankohtana pitää perusteltuna. Näin ollen on siis arvioitava, onko kysymyksessä olevia tietoja tarkasteluajankohtana pidettävä vanhentuneina taikka päivittämättöminä. Kysymys voi esimerkiksi olla tiedosta, jota on ajan kulumisesta johtuen pidettävä epätarkkana, virheellisenä taikka vanhentuneena. Arvioinnissa on otettava huomioon käsittelyä alkuperäiset tarkoitukset. Arvioinnissa olisi niin ikään otettava huomioon kysymyksessä olevaan tietoon sovellettavissa olevat alkuperäiset säilytysajat (ks. Euroopan tietosuojaneuvoston tulkintaohjeen sivu 6).

EU-tuomioistuimen tuomioissa C-131/12 on linjattu henkilötietojen (url-hakutulosten) poistamista nimenomaan internet-hakukoneesta. Julkiseen asemaan liittyvien henkilötietojen poistamistarvetta arvioitaessa on suoritettava intressipunninta, jossa huomioidaan myös muiden henkilöiden oikeudet saada rekisteröityä koskevaa tietoa url-hakutulosten kautta Google Search -hakupalvelusta. Intressipunninnassa on pyrittävä löytämään oikeudenmukainen tasapaino suuren yleisön tiedonsaanti-intressin ja rekisteröidyllä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan nojalla olevien perusoikeuksien välillä. Vaikka kyseisillä artikloilla suojatut rekisteröidyn oikeudet syrjäyttävät pääsääntöisesti internetin käyttäjien mainitun intressin, tasapaino voi tuomion mukaan kuitenkin riippua erityistapauksissa kyseessä olevien tietojen luonteesta ja niiden arkaluonteisuudesta rekisteröidyn yksityiselämän kannalta sekä yleisöllä olevasta intressistä saada kyseiset tiedot käyttöönsä, ja jälkimmäinen intressi voi olla erilainen muun muassa kyseisellä henkilöllä julkisuudessa olevan aseman perusteella (vrt. EU-tuomioistuimen tuomion C-131/12 kohdat 73–74, 81, 97, 99 sekä henkilötietolain 6 § ja 8 §:n 1 momentin 8 kohta).

Edelleen 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeessa hakukonetoiminnan yhteydessä käsiteltävät henkilötiedot on jaettu sekä faktatietoon (tosiasiat) että mielipiteisiin/näkemyksiin, joita henkilöillä on jostakin asiasta taikka henkilöstä. Henkilötiedon virheellisyyttä/virheettömyyttä arvioitaessa on otettava huomioon se, onko asiassa kysymys tosiasiaista, jonka oikeellisuutta ei voida kiistää vai onko kysymyksessä subjektiivinen mielipide tai näkemys. Mainitussa tulkintaohjeessa on linjattu, että tietosuojaviranomaiset harkitsevat poistamista todennäköisemmin sellaisen hakutulostiedon osalta, johon liittyy objektiivisesti havaittavissa oleva tosiasiavirhe ja joka antaa sen vuoksi virheellisen, puutteellisen tai harhaanjohtavan kuvan henkilöstä (ks. 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeen sivut 15 ja 17).

Tulkintaohjeessa on lisäksi todettu, että jäsenvaltioissa voi olla kansallista erityislainsäädäntöä, jossa on määritelty rikokseen syyllistymistä koskevien tietojen saatavuuden ajallista ulottuvuutta. Tietosuojaviranomaiset voivat rikosliitännäistä asiaa harkitessaan ottaa huomioon ne merkitykselliset kansalliset periaatteet ja lähestymistavat, joita tällaisten tietojen käsittelyyn yleisesti ottaen liittyy (ks. 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeen sivu 20).

Hakija ei ole kiistänyt tulleen tuomituksi törkeästä huumausainerikoksesta yhdeksän vuoden ja neljän kuukauden pituiseen vankeusrangaistukseen. Hakija ei liioin ole kiistänyt olleensa etsintäkuulutuksen kohteena. Asiassa ei siis varsinaisesti ole kysymys siitä, että kysymyksessä olevien url-hakutulostulostulosten taakaa olisi saatavilla tietoa sellaisesta hakijaa koskevasta asiasta, joka ei ole totta. Merkitystä on kuitenkin sillä, että kysymyksessä olevien verkkosisältöjen kohteena on hakijasta julkaistu etsintäkuulutus – ei etsintäkuulutuksen taustalla vaikuttavat tekijät *per se*. Verkkosisällöissä ei ole tarkemmin kerrottu hakijan

rikoksesta. Hakijan teko ja siitä saatu rangaistus ovat ainoastaan maininnan tasolla tuotu esiin. Verkkosivustojen pääasiallisena aiheena on hakijasta julkaistu etsintäkuulutus.

Silloin kun poistettavaksi pyydytyissä url-hakutulosten linkeissä on käsitelty hakijan rikosta ja mahdollisesti siihen liittyvää rangaistusta, hakijan asiaa lähtökohtaisesti peilataan siihen kansalliseen erityislainsäädäntöön, joka määrittelee yleisesti rikoksiin syyllistymistä koskevien tietojen saatavuuden ajallista ulottuvuutta (vrt. 29 mukaisen tietosuojatyöryhmän tulkintaohjeen sivu 20).

Kuten Euroopan tietosuojaneuvoston tulkintaohjeessa on todettu, arvioinnissa on kuitenkin otettava huomioon käsittelyn alkuperäiset tarkoitukset sekä kysymyksessä olevaan tietoon sovellettavissa olevat alkuperäiset säilytysajat (ks. Euroopan tietosuojaneuvoston tulkintaohjeen sivu 6).

Kysymyksessä olevissa verkkosisällöissä pääasiallisena aiheena on hakijasta julkaistu etsintäkuulutus. Todettakoon, että etsintäkuulutus ei enää ole voimassa. Yleisön ei enää ole syytä ilmoittaa hakijaa koskevista havainnoistaan poliisille. Voidaankin todeta, että tietojen saatavilla oloa ei ajan kulumisesta johdettuna voida enää pitää perusteltuna.

Edellä todetusti merkitystä on myös kysymyksessä olevaan tietoon sovellettavissa olevilla alkuperäisillä säilytysajoilla. Henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain (616/2019) 34 §:ssä on säädetty muiden kuin lain 33 §:ssä tarkoitettujen henkilötietojen poistamisesta. Lain 34 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan muut henkilöiden tavoittamiseksi, valvomiseksi, tarkkailemiseksi ja suojaamiseksi käsiteltävät etsintäkuulutusta koskevat tiedot poistetaan kolmen vuoden kuluttua kuulutuksen peruuttamisesta tai päättymisestä. Hakijasta julkaistun etsintäkuulutuksen voimassaolo on päätynyt huhtikuussa 2011. Jos hakijan asiaa peilataan tähän säilyttämisaikasaännökseen, voidaan todeta, että tieto hakijaa koskevasta etsintäkuulutuksesta ei enää ole yhteiskunnallisesti merkityksellinen.

Edellä esitetyllä perusteella annan Google LLC:lle yleisen tietosuoja-asetuksen 58 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen määräyksen noudattaa hakijan pyyntöä kysymyksessä olevan url-hakutulosten linkin poistamisesta.

Sovelletut lainkohdat

Perusteluissa mainitut.

Muutoksenhaku

Tietosuojalain (1050/2018) 25 §:n mukaan tähän päätökseen voi hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen noudattaen mitä laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään. Valitus tehdään hallinto-oikeuteen.

Valitusosoitus on liitteenä

Tiedoksianto

Päätös annetaan tiedoksi hallintolain (434/2003) 60 §:n mukaisesti postitse saantitodistusta vastaan.

Lisätietoja tästä päätöksestä antaa asian esittelijä

Ylitarkastaja Laura Varjokari, puh. 029 566 6771

Apulaistietosuojavaltuutettu

Anu Talus

Ylitarkastaja

Laura Varjokari

Liitteet

Valitusosoitus

Jakelu

Hakija

Rekisterinpitäjä, asiamiehen välityksellä